

man nogen Frygt for Følgerne af deres Nedlæg- gelse, fordi man forestiller sig Vanfælighederne der- ved langt større, end de i Virkeligheden ere. Det vil det ærede Medlem strax komme til at indse, naar han stiller sig det klart for Øie, at der er flere Steder her i Landet, hvor Folk bo og leve under akkurat de samme Forhold som paa Møen, uden dog at være forsynede med Amtstue. Der er nævnt igaar Sangeland, og jeg skal nævne Mors; det er Steder, hvor der bo lige saa mange Folk og flere endda end paa Møen. Jeg skal nævne et andet Sted, nemlig Samsø, hvor der aldrig har været en Amtstue, og hvor man finder sig godt tilfreds, fordi man har levet sig ind i Forholdene paa en saadan Maade, at man godt kan hjælpe sig uden Amtstue. Men det ærede Medlem har et noget egent Begreb om, hvad Befolkningen skal forhandle om paa en Amtstue, et Begreb, der falder noget sammen med det ærede Medlem fra Mols's (Th. Christensen). De Herrer synes at tro, at Alt kan afgjøres paa Amtstuen ved at gaa derhen og tale med Em- bedsmændene mundtlig. Den ærede sidste Læser gik ikke slet saa vidt som det ærede Medlem fra Mols, og det kan maaske ligge i, at det ærede Medlem er fra Møen. Det ærede Medlem fra Gbeltoft er derimod, som bekendt, Repræsentant for Molboerne. Man har, som bekendt, mange Historier fra denne Egn, og jeg synes næsten, at noget af det, som det ærede Medlem fremsførte igaar, var saa forunderligt, at jeg kom til at tænke paa, hvor han hørte hjemme. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem fra Gbeltoft, at hele hans Udtalelse forundrede mig i høi Grad, idet jeg maatte komme til at spørge mig selv, om han ikke glemte, fra hvilken Klasse af Samsfundet, han selv var udgaet. Disse Tanker optød hos mig, da han kom til at udtale sig om det Usandsyn- lige i, at der var Sognefogder og Sogneraad- medlemmer, der kunde hjælpe Folk til at skrive. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at de fleste Amtstuer ikke lægge særlig stærk Vægt paa Formen af det Skriftlige, naar de kun se, at Indholdet er af en saadan Betskaffenhed, at de kunne forstaa, hvad det er, de Vedkommende ville, og jeg kan sige det ærede Medlem, at den Om- stændighed, at man boer i Nærheden af en Amt- stue, ikke kan fri Folk for at skrive, thi det er en almindelig Regel paa alle offentlige Kontorer, at man kun tager Hensyn til, hvad der indkom- mer skriftligt. Dette kan være meget rigtigt, thi ellers kunde der let komme Misforstaaelse med Hensyn til, hvad det var, den Vedkommende vilde, og derfor siger jeg til det ærede Medlem, at han maa indskrænke sin Udtalelse om Næmheden ved at for- handle mundtlig meget betydelig, naar han veed, at et Brev kun koster 8 Ore; man kommer nem- lig lige let i skriftlig Forbindelse med et Sted, hvad enten man boer 1, 6 eller 10 Mil derfra. Det er kun dette, jeg vilde sige til det ærede

Medlem. — Dernæst vil jeg sige et Par Ord til den høitærede Finantsminister. Den høitærede Finantsminister kom stadig tilbage til, at det ikke er Lovens Mening, at disse Embeder skulle nedlægges. Jeg skal sige til den høitærede Finantsminister, at vel staar dette ikke med rene Ord i Loven, deri giver jeg den høitærede Mini- ster Ret, men man pleier som Regel at tage no- get Hensyn til et Udvalgs Betænkning, og jeg fastholder endnu, at, naar man læser, hvad der staar i Udvalgets Betænkning, vil man se, at hele Udvalget har været enigt om, at disse Amt- stuer, der omtales i Betænkningen, og hvoraf flere nu ere nedlagte, enten helt skulde nedlægges, eller ogsaa, at der skulde oprettes Filer i Stedet. Det staar med rene Ord fra dette Udvalg, at de burde nedlægges, og jeg tør sige, at hvad der lede Udvalget dengang, var, at man mente, at man burde gaa en anden Vej ved disse Skatte- opkrævninger. Naar den høitærede Finantsmini- ster mente, at det kunde være behageligt for ham som Finantsminister, om han kunde nedlægge flere Amtstuer, vil jeg sige til ham, at jeg ikke skulde have Noget imod, at han indskrænkede sig til kun at have en Amtstue i hvert Stift, thi Amtstuerne ere som Regel ikke lagte saaledes, at de ligge meget bekvemt for Beboerne. Jeg kan i saa Henseende nævne, at Hjørring Amt ligger tæt op til Aalborg Amtstue, som en Følge af, at den sidst- nævnt ligger i en Udkant af Aalborg Amt, og saaledes gaar det mange Steder. Derfor tror jeg ikke, det kunde være saa farligt. Jeg har derfor tænkt — jeg vilde nu gjerne bede den høitærede Minister om at høre et Dieblit efter, men maaske er han nu saa optagen, at han ikke har Tid dertil — jeg har, som sagt, grundet paa en enkelt Udtalelse, der falder fra ham i Udvalget, tænkt paa, om der ikke kunde være Mulighed for, at man imellem 2den og 3die Behandling kunde komme til en Overenskomst med den høitærede Minister om disse Punkter, saaledes at man kunde komme til at benytte Tolbstederne paa visse Steder rundt om i Landet som Skatteopkrævnings- steder og ogsaa som Udbetalingssteder. Jeg lægger egentlig mere Vægt paa, om man kunde komme til at bruge Tolbstederne som Ud- betalingssteder, end jeg lægger Vægt paa, at de skulde kunne bruges som Skatteopkrævningssteder,

Rettelser.

Sp. 6011, S. 13, 17 og 20 f. o., Sp. 6012, S. 11 f. o., Sp. 6013, S. 17 f. o. og Sp. 6016 S. 17 f. n.: „Nr. 5“, læs: „Nr. 6“. Sp. 6014, S. 6 f. o., Sp. 6015, S. 3 f. n. samt Sp. 6016, S. 6 f. o. og S. 20 f. n.: „Nr. 25“, læs: „Nr. 29“.